

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Sžso/26/2016
Identifikačné číslo spisu: 1015201865
Dátum vydania rozhodnutia: 27.09.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hatalová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1015201865.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Hatalovej, PhD. a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci žalobcu: L. X., bytom X., právne zastúpený: JUDr. Iveta Balalová, advokátka, Ružová dolina 10, Bratislava, proti žalovanému: Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, Špitálska 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. UPS/US1/SSVOPPKPC2/BEZ/2015/16339/Chr zo dňa 14.09.2015, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/246/2015-35 zo dňa 16. marca 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/246/2015-35 zo dňa 16. marca 2016 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom podľa § 250j ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. (ďalej len „O.s.p.“) zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania napadnutého rozhodnutia žalovaného č. UPS/US1/SSVOPPKPC2/BEZ/2015/16339/Chr zo dňa 14.09.2015. Týmto rozhodnutím žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava č. BA2/OPPKŤ ZP/SOC/2015/105619-0004 zo dňa 18.05.2015 (ďalej len „rozhodnutie správneho orgánu 1. stupňa“) ktorým nevyhovel žiadosti žalobcu zo dňa 06.03.2015 a nepriznal mu peňažný príspevok na úpravu garáže. Právo na náhradu trov konania súd účastníkom nepriznal.

V odôvodnení krajský súd uviedol, že nebolo sporné, že žalobca je považovaný za osobu s ťažkým zdravotným postihnutím. Spornou medzi účastníkmi bola otázka, či žalobca splňa všetky podmienky ustanovené v zákone č. 447/2008 Z. z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 447/2008 Z. z.“) pre priznanie peňažného príspevku na úpravu garáže.

Podmienky pre priznanie peňažného príspevku na úpravu garáže upravuje § 37 zákona č. 447/2008 Z. z.

Tento peňažný príspevok je možné poskytnúť osobe s ťažkým zdravotným postihnutím odkázanej podľa komplexného posudku na úpravu garáže za účelom dosiahnutia bezbariérovosti alebo umožnenia či uľahčenia jej premiestňovania prostredníctvom odstránenia bariér. Priznanie peňažného príspevku na úpravu garáže je podmienené preukázaním vlastníctva garáže, na úpravu ktorej sa príspevok poskytuje, ako aj navrhnutím tohto príspevku v komplexnom posudku.

Súd konštatoval, že požadovaný peňažný príspevok nie je nárokovou dávkou sociálnej pomoci, nakoľko ide o fakultatívnu dávku sociálneho zabezpečenia. Správny orgán je oprávnený uvážiť, za akých okolností a ktorému subjektu ho poskytne, pokiaľ sú splnené zákonom stanovené predpoklady. Nárok na uvedenú kompenzáciu vzniká iba potom, ak o jej priznaní právoplatne rozhodne príslušný orgán. Rozhodnutia založené na voľnej úvahe správneho orgánu by mohol súd zrušiť len vtedy, keby odporovali obsahu spisov, zásadám logického myslenia či inak by vybočovali z medzí a hľadísk stanovených zákonom (§ 245 ods. 2 O.s.p.). Takéto pochybenia však v danej veci zistené neboli.

Podkladom rozhodnutia o peňažnom príspevku je komplexný posudok (§ 55 ods. 6 zákona č. 447/2008 Z. z.) vypracovaný na účely kompenzácie podľa § 11 ods. 11 tohto zákona, ktorý musí podľa § 13 ods. 9 zákona č. 447/2008 Z. z. obsahovať záver, či fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím je odkázaná na poskytnutie peňažného príspevku na úpravu garáže. Komplexný posudok vypracúva posudkový lekár, ktorý pri vykonávaní lekárskej posudkovej činnosti spolupracuje s lekárom so špecializáciou v príslušnom špecializačnom odbore a sociálnym pracovníkom príslušného orgánu.

Vzhľadom na to, že posudzovanie miery funkčnej poruchy je odbornou medicínskou otázkou, súd si nemôže urobiť o tejto odbornej otázke vlastný úsudok. Komplexný posudok, ktorý spĺňa požiadavky úplnosti, celistvosti a presvedčivosti a ktorý sa vysporiadava so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami, býva spravidla rozhodujúcim dôkazom pre posúdenie správnosti a zákonnosti preskúmaného rozhodnutia.

V prejednávanej veci bol podkladom pre prvostupňové rozhodnutie komplexný posudok oddelenia peňažných príspevkov na kompenzáciu ŤZP a posudkových činností správneho orgánu 1. stupňa č. BA3/PPČ/SOC/2014/106429/108-110/LG zo dňa 05.05.2014 a pre napadnuté rozhodnutie ním bol komplexný posudok žalovaného č. UPS/US1/SSVOPPKPC1/SOC/2015/6628 zo dňa 12.08.2015, z ktorého vyplýva, že miera funkčnej poruchy žalobcu je 70 % a považuje sa za osobu s ťažkým zdravotným postihnutím, avšak peňažný príspevok na úpravu garáže mu nebol navrhnutý.

Pokiaľ by v komplexnom posudku bolo navrhnuté priznanie peňažného príspevku na úpravu garáže, bolo by možné tento príspevok žalobcovi poskytnúť po preskúmaní a splnení ďalších zákonom stanovených podmienok pre túto formu kompenzácie. Za predpokladu, že peňažný príspevok na úpravu garáže nie je v komplexnom posudku navrhnutý, správny orgán ho nemôže priznať z dôvodu absencie splnenia zákonnej podmienky, ktorou je jeho navrhnutie v komplexnom posudku. V dôsledku tejto skutočnosti nie je daný právny nárok žalobcu na tento príspevok. Základným predpokladom pre priznanie tohto peňažného príspevku je skutočnosť, že fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím je na takúto formu kompenzácie odkázaná podľa komplexného posudku.

V súvislosti s námietkou žalobcu týkajúcou sa vykonania posúdenia jeho zdravotného stavu bez jeho prítomnosti súd poukázal na § 11 ods. 9 zákona č. 447/2008 Z. z., ktorý oprávňuje posudkového lekára vykonať posúdenie zdravotného stavu fyzickej osoby bez jej prítomnosti, avšak pri splnení podmienky (*conditio sine qua non*), že vopred môže s vysokou pravdepodobnosťou vylúčiť pochybnosti o správnosti diagnostického záveru vyplývajúceho z predloženého lekárskeho nálezu alebo ak nie je potrebné overiť objektivitu alebo úplnosť tohto diagnostického záveru. V iných prípadoch musí vykonať posúdenie zdravotného stavu fyzickej osoby za jej osobnej prítomnosti; opačný postup je zásadnou vadou zaťažujúcou hodnovernosť výsledku posúdenia zdravotného stavu fyzickej osoby. Vzhľadom na to, že žalovaný nemal pochybnosti o správnosti diagnostikovaného záveru vyplývajúceho z komplexného posudku, nebolo potrebné zabezpečiť prítomnosť žalobcu. Žalovaný postupoval v súlade s § 55 ods. 13 zákona č. 447/2008 Z. z., keď mu doručil komplexný posudok spolu s napadnutým

rozhodnutím.

Pre priznanie peňažného príspevku na úpravu garáže nie je rozhodujúci trvalý pobyt tak, ako je to pri rozhodovaní o peňažnom príspevku na úpravu bytu alebo rodinného domu, ale vyžaduje sa, aby žiadateľ o tento príspevok vlastnil garáž, na úpravu ktorej mu má byť príspevok poskytnutý.

Z dokazovania vykonaného správnymi orgánmi ako aj z vyjadrenia žalobcu v žalobe mal súd za preukázané, že žalobca nesplnil zákonnú podmienku vlastníctva garáže. Dokumenty predložené žalobcom v správnom konaní, konkrétne rozhodnutie správy katastra pre hlavné mesto Slovenskej republiky zo dňa 13.06.2012, výpis z listu vlastníctva č. XXXXX zo dňa 20.04.2015, ako aj darovacia zmluva a zmluva o zriadení vecného bremena zo dňa 01.08.2013 potvrdzujú, že žalobca nie je vlastníkom garáže.

Nakoľko žalobca nespĺňal zákonnú podmienku na priznanie požadovanej kompenzácie, nebolo podľa názoru súdu potrebné vykonať ďalšie dokazovanie spočívajúce vo vykonaní sociálnej posudkovej činnosti v mieste bydliska žalobcu. Ďalšie dokazovanie v prípade, kde bol dostatočne zistený skutkový stav veci, by bolo v rozpore so zásadou hospodárnosti a zbytočne by zaťažovalo žalobcu ako účastníka správneho konania.

Pozornosti súdu neuniklo ani vyjadrenie žalobcu, že „pri chate sú vybudované len základy na garáž, ktorú potrebuje žalobca vybudovať...“. Nakoľko žalobca žiadal o peňažný príspevok na úpravu garáže, tento mu nemohol byť poskytnutý ani z dôvodu, že sa poskytuje za účelom vykonania zmien na existujúcej garáži. Za úpravu nemožno v zmysle § 37 ods. 3 zákona č. 447/2008 Z. z. považovať vybudovanie nového objektu, v tomto prípade novej garáže, ktorá má v súčasnosti vybudované iba základy.

Súd v súvislosti so situáciou žalobcu poukázal na to, že správne orgány ani súd nemajú snahu účelovo znižovať závažnosť jeho zdravotného postihu a následných obmedzení, s ktorými sa stretáva v spojení s problémami, ktoré mu spôsobuje jeho neustále sa zhoršujúci zdravotný stav. Súd nespochybnil ani skutočnosť, že žalobca je odkázaný na bezbariérovú úpravu prostredia tak, ako je uvedené v komplexnom posudku zo dňa 12.08.2015. Aj napriek tomu neostalo správnym orgánom nič iné ako jeho žiadosť o poskytnutie peňažného príspevku na úpravu garáže zamietnuť z dôvodu nesplnenia podmienky ustanovenej v § 37 ods. 4 veta prvá zákona č. 447/2008 Z. z. Záver správnych orgánov oboch stupňov o nesplnení zákonnej podmienky pre priznanie požadovaného príspevku vyslovený v prvostupňovom ako aj v napadnutom rozhodnutí považoval súd za zákonný a náležite odôvodnený.

Vzhľadom na uvedené dospel krajský súd po preskúmaní veci k záveru, že postup žalovaného ako aj napadnuté rozhodnutie boli v súlade so zákonom. Nakoľko námietky žalobcu neodôvodňovali zrušenie napadnutého rozhodnutia, súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie. Namietal, že nikde v zákone nie je uvedené, že peňažný príspevok na úpravu garáže sa priznáva len vtedy, ak v komplexnom posudku je forma kompenzácie navrhovaná, alebo sa nepriznáva, ak tam nie je navrhovaná.

Napriek tomu aj v napadnutom rozhodnutí súd vychádzal z toho stanoviska, že keď nebol navrhnutý peňažný príspevok na úpravu garáže v komplexnom posudku, tak ho nemohol priznať žalobcovi ani žalovaný. K tomu namietal, že posudkový lekár 09.12.2014 vypracoval lekársky posudok, ku ktorému nebol žalobca zavolaný, ani ho neobdržal a dozvedel sa o ňom iba z rozhodnutia žalovaného, kde je jednoznačne uvedené, že žalobca je podľa zákona č. 447/2008 Z. z. odkázaný na bezbariérovú úpravu, čo považoval za zásadné porušenie práv.

Mal však za to, že jeho zdravotný stav je veľmi zlý a stále sa zhoršuje, čo je preukázané aj z toho, že za 4 mesiace podľa posudkov žalovaného sa zdravotný stav žalobcu zhoršil o 10 %. Preto je nelogické, že posudkový lekár v posudku uvádza, že žalobca je odkázaný na bezbariérovú úpravu prostredia, lebo jeho

zdravotný stav sa stále zhoršuje a bez toho, aby vypočul aj žalobcu a zistil všetky okolnosti prípadu, nenavrhol príspevok na úpravu garáže. Pokiaľ je zdravotne odkázaný používať osobné motorové vozidlo, tak namieta, prečo posudkový lekár neodporučil v posudku príspevok na úpravu garáže. Toto považoval za zásadnú chybu a preto žiadal, aby bol vypracovaný nový komplexný posudok.

Namieta, že v zákone je uvedené, že príspevok na úpravu garáže sa poskytuje vtedy, ak fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím je vlastníkom garáže, alebo garáž je súčasťou nájomného bytu a nie je súčasťou celoročnej pobytovej sociálnej služby. Aj zo samotnej citácie zákona vyplýva, že príspevok na úpravu garáže možno poskytnúť osobe s ťažkým zdravotným postihnutím aj vtedy, ak je garáž súčasťou nájomného bytu a nemusí byť vo vlastníctve tejto osoby. To znamená, že stav žalobcu je postavený na úroveň nájmu, lebo aj on má trvalý pobyt ako aj právo doživotného bývania v nehnuteľnosti, ku ktorej patrí aj garáž. Ak má v tejto nehnuteľnosti aj trvalý pobyt, tak je táto nehnuteľnosť postavená na roveň rodinného domu, lebo inak by neobdržal trvalý pobyt.

Žalovaný mal povinnosť, keď obdržal žiadosť o poskytnutie príspevku na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia, nie len opätovne posúdiť zdravotný stav žalobcu za jeho prítomnosti, ale keď rozhoduje o poskytnutí príspevku má aj overiť všetky relevantné skutočnosti.

Namieta, že súd sa v napadnutom rozhodnutí buď nezaoberal vyššie uvádzanými skutočnosťami, alebo ich nesprávne vyhodnotil. Okrem toho mal za to, že súd nesprávne vyhodnotil aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, lebo tak ako vyššie uviedol napadnuté rozhodnutie nebolo vydané v súlade s právnym poriadkom, Súd vo svojom rozhodnutí iba skonštatoval, že sa stotožňuje s rozhodnutím žalovaného. Vôbec sa však nebrali do úvahy ako dobré mravy, tak aj zhoršujúci sa zdravotný stav žalobcu v kontexte vyššie uvedených skutočností.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhol, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že žalobca sa v podanom odvolaní zameral a poukazuje na skutočnosti, ktoré žalovaný považuje za nedôvodné. Žalovaný sa náležite vyjadril ku všetkým námietkam a skutočnostiam žalobcu, ktoré namieta vo svojich podaniach a na ktoré žalovaný poukázal jednak v odôvodnení preskúmaného rozhodnutia, ako aj vo vyjadrení k podanej žalobe žalobcu. Stotožnil sa s názorom vysloveným v rozsudku krajského súdu a navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie krajského súdu potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z.) dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 O.s.p., s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 27. septembra 2017 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p.).

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov preskúmajú zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky, t. j. najmä s hmotnoprávnymi a procesnými administratívnymi predpismi.

V predmetnej veci je potrebné predostrieť, že predmetom odvolacieho konania bolo rozhodnutie krajského súdu, ktorým bola zamietnutá žaloba o preskúmanie napadnutého rozhodnutia žalovaného. Týmto rozhodnutím bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a potvrdené rozhodnutie správneho orgánu 1. stupňa o nepriznaní peňažného príspevku na úpravu garáže žalobcovi.

Preto primárne v medziach odvolania Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami uplatnenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, s prihliadnutím na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Z obsahu predloženého súdneho spisu, ktorého súčasťou je administratívny spis žalovaného, najvyšší súd zistil skutkový stav tak, ako ho podrobne popísal krajský súd. Odvolací súd sa preto s odôvodnením napadnutého rozsudku stotožňuje v celom rozsahu, považujúc právne posúdenie veci krajským súdom za správne, a aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty v prejednávanej veci, najvyšší súd na doplnenie a zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku dodáva:

Odvolací súd má rovnako ako krajský súd za to, že žalobca nespĺňa podmienky pre priznanie príspevku peňažného na úpravu garáže.

Z dôvodovej správy k zákonu č. 447/2008 Z. z. vyplýva, že účelom zákona je upraviť právne vzťahy pri kompenzácii sociálnych dôsledkov ťažkého zdravotného postihnutia tak, aby sa vytvorili pre fyzické osoby s ťažkým zdravotným postihnutím porovnateľné príležitosti v každodennom živote a eliminovali sa bariéry, s ktorými sa stretávajú v oblastiach vymedzených v zákone s cieľom ochrániť túto skupinu fyzických osôb pred sociálnym vylúčením pri zachovaní ich ľudskej dôstojnosti.

Príspevok na úpravu garáže je jednou z foriem kompenzácie, ktorá však môže byť priznaná iba za zákonom stanovených podmienok, pričom podkladom na rozhodnutie o peňažnom príspevku je v zmysle § 55 ods. 6 zákona č. 447/2008 Z. z. komplexný posudok. Komplexný posudok, ktorý nevypracúva posudkový lekár, ale sociálny pracovník príslušného úradu, a to na základe lekárskeho posudku (vypracuje posudkový lekár) a posudkového záveru (vypracuje sociálny pracovník), musí obligatórne obsahovať návrh druhu peňažného príspevku na kompenzáciu. Príspevok na úpravu garáže v prípade žalobcu nebol navrhnutý, a to aj vzhľadom na nesplnenie legislatívnych podmienok.

Odvolací súd poukazuje na to, že súd nemôže sám posudzovať odborné otázky medicínskeho charakteru, ktoré sú podkladom pre vypracovanie posudku na účely kompenzácie v zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z. z., musí rovnako ako žalovaný vychádzať z lekárskeho posudku, kde posudzuje presvedčivosť ich záverov s prihliadnutím na všetky okolnosti, najmä aj s prihliadnutím na námietky žiadateľa o peňažný príspevok na kompenzáciu. Nakoľko pri výkone lekárskej posudkovej činnosti posudkový lekár nemal pochybnosti o správnosti diagnostického záveru vyplývajúceho z predloženého lekárskeho nálezu, preto v súlade s § 11 ods. 9 zák. č. 447/2008 Z. z. vykonal posúdenie bez prítomnosti posudzovanej fyzickej osoby. Komplexný posudok súd považuje za úplný, celistvý a presvedčivý a o objektívnosti, odbornej úrovni a úplnosti záverov nemá pochybnosti.

Odvolací súd ďalej uvádza, že ide o fakultatívnu dávku, ktorá môže byť správnym orgánom priznaná, ak je fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím vlastníkom garáže, alebo ak je garáž súčasťou nájomného bytu a zároveň nie je súčasťou celoročnej pobytovej sociálnej služby. Ako vyplýva z administratívneho spisu, predmetnú podmienku žalobca nespĺňa, nakoľko na základe predložených dokladov nebolo jeho vlastníctvo ku garáži preukázané a garáž nie je ani súčasťou nájomného bytu. Trvalý pobyt žalobcu nie je pre priznanie predmetného príspevku podstatný.

Odvolací súd považuje za irelevantné námietky navrhovateľa, že trvalý pobyt alebo právo doživotného

užívania, ktoré má k chate, možno postaviť na úroveň nájomného vzťahu, a že chatka spĺňa všetky podmienky rodinného domu. Chata, v ktorej má žalobca trvalý pobyt, je stavbou určenou na individuálnu rekreáciu, pričom trvalý pobyt má v tomto prípade iba evidenčný charakter, nezakladá nijaké právo k budove ani k jej vlastníkovi a nemení sa tým ani účel či charakter stavby, ktorý je v každom prípade určený kolaudačným rozhodnutím vo väzbe na stavebné povolenie vydané stavebným úradom. Zároveň ani pozornosť odvolacieho súdu neuniklo, že príspevok žiadal žalobca na úpravu garáže, ktorá má však vybudované iba základy, pričom v zmysle § 37 ods. 2 zákona č. 447/2008 Z. z. za úpravu garáže nemožno považovať vybudovanie nového objektu, preto ani vzhľadom na uvedené by príspevok nebol žalobcovi poskytnutý.

Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými zisteniami správnych orgánov ako aj s ich právnym posúdením, v konaní, ani v rozhodnutiach správnych orgánov nezistil porušenie žiadneho z ustanovení Správneho poriadku ani iného právneho predpisu. Žalobca nevyvrátil žiadnym hodnoverným spôsobom skutočnosť a skutkový stav, ktorý bol zistený správnymi orgánmi, a s ktorými sa stotožnil aj krajský súd, a preto za takýchto skutkových okolností napadnuté rozhodnutie žalovaného je i podľa názoru odvolacieho súdu vydané na základe riadne a dostatočne zisteného skutkového stavu veci. Vykonanie sociálnej posudkovej činnosti v mieste trvalého pobytu žalobcu by bolo nadbytočné, nakoľko by neovplyvnilo závery rozhodnutí správnych orgánov.

Námietky žalobcu uvedené v odvolaní sú v podstate zhodné s námietkami uvedenými v žalobe, s ktorými sa náležite vysporiadal už krajský súd. Preto ak krajský súd dospel k záveru, že skutkový stav veci bol v správnom konaní spoľahlivo zistený a postup ako aj rozhodnutia správnych orgánov v oboch stupňoch považoval za vydané v súlade so zákonom, bolo potrebné rozhodnutie súdu, ktorý zamietol žalobu žalobcu, považovať za správne. Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaniu nevyhovел a s prihliadnutím na všetky individuálne okolnosti daného prípadu rozsudok krajského súdu ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O. s. p. a s poukazom na § 246c veta prvá a § 224 ods. 1 O. s. p. tak, že žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko nebol v odvolacom konaní úspešný.

S poukazom na ustanovenie § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok postupoval odvolací súd v konaní podľa predpisov účinných do 30.06.2016 (zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.